

ninger om Forhold, der ligge dem saa nær, i en Lovgivning, der er saa spredt, medfører megen Uleilighed og mange Ulemper; men der til kommer, at denne Lovgivning, der er bleven til paa saa forskjellige Læder, og hvis Oprindelse gaaer saa langt tilbage, ikke længere er tidssvarende. Men fremfor Alt er det en Mangel ved den nu gjældende Lovgivning, at de sanitaire Hensyn ikke i samme ere blevne tilbørligt paaagtede. Man har nærmest taget Hensyn til Brandfaren og andre Hensyn Bygningsvæsenet vedkommende, men som sagt ikke til de sanitaire Forhold. Dette er imidlertid et Hensyn, der med Rette i den senere Tid tillægges megen Vægt, og da navnlig dette Hensyn gjorde Dnsstet om en Bygningslov paatrængende, troede Ministeriet at burde imødekomme dette Dnsstet. Der blev derfor i Begyndelsen af Aaret 1852 nedsat en Commission til at revidere og fuldstændiggjøre den nugældende Bygningslovgivning. Deels Banffeligheden af dette Hverv, og deels den i 1853 stedfindende Smittet her i Hovedstaden gjorde, at Bygningscommissionen ikke kunde fuldende sit Hverv i saa kort en Tid, som Ministeriet havde haabet, og Ministeriet opfordrede derfor Commissionen i Foraaret 1854 til at indkomme med Forslag om de Bestemmelser, som den maatte ansee at være særlig paatrængende, den omhandlede Gjensstand betræffende. Et saadant Forslag indkom; Ministeriet maatte i det Væsentlige billige det, og det blev derefter forelagt Rigsdagen, der vedtog det, hvorefter det under 19de Marts 1854 blev ophøiet til Lov.

Endnu i 1854 fuldførte Commissionen imidlertid sit Hverv, og, efterat Ministeriet havde modtaget det af Commissionen udarbejdede Udcast, blev Sagen gjort til Gjensstand for Dverveielse af den samlede Communalbestyrelse. Denne har i alt Væsentligt billiget Udcastet, og, efterat Ministeriet har undergivet Sagen en nøjagtig Dverveielse og brevverlet med Indenrigsministeriet desangaaende, har det troet paa det af Commissionen udarbejdede Forslag at kunne grundede Udcast til Lov, som jeg herved har den Ære at foreslå det høitærede Thing. Jeg skal blot tilføje, at der kun er ganske saa Punkter, hvori

Communalbestyrelsen og Ministeriet have troet at maatte fravige Commissionens Forslag; og der er egentlig kun eet Punkt af nogen væsentlig Betydning, hvorefter dette gjælder; dette Punkt angaaer Lovens territoriale Omraade. Det var nemlig i Commissionens Udcast foreslaaget, at den ældre Demarcationslinie ved Kjøbenhavn skulde danne Grændsen for Lovens Omraade, saaledes at ogsaa den Deel af Landet, der ligger indenfor samme, skulde høre ind under Lovens Omraade. Da imidlertid Udcastet blev tilfattet Kjøbenhavns Amtsråd til Betænkning, modsatte dette sig paa det Bestemteste, at Loven udvidedes til nogen Deel af Landet, hvorved en Deel af dette ikke alene droges ind under en Administration, som var den uvedkommende, men ogsaa i visse Tilfælde under Domstole, som i Almindelighed være den Deel af Districtet, hvorpaa Loven skulde anvendes, uvedkommende. Denne Protest troede Ministeriet at maatte give Medhold, og Lovforslaget omfatter nu kun Kjøbenhavn med Forstæder, navnlig den Deel af disse, som ligger indenfor Demarcationslinien. Paa den anden Side har Ministeriet troet i Loven at burde optage en Bestemmelse, hvorefter der blev aabnet Leilighed til, at dens territoriale Omraade kunde blive udvidet noget udenfor Demarcationslinien. Medens Loven var under Gjennemsyn i Ministeriet, modtog man nemlig et Andragende fra Beboerne paa Nørrebro om, at den Deel af Nørrebro, der ligger udenfor Demarcationslinien, ogsaa maatte blive undergivet Lovens Omraade. Dette Andragende fandt imidlertid ikke Understøttelse hos Communalbestyrelsen, og Ministeriet troede derfor ikke i det Hele taget at burde billige det. Da man imidlertid maatte erkende, at, efter som Broen bliver mere og mere bebygget, de samme Grunde, der tale for, at disse Forhold blive nærmere regulerede i Hovedstaden, ogsaa tale herfor med Hensyn til den Deel af Broen, der ligger udenfor Demarcationslinien, har Ministeriet optaget en Bestemmelse i Lovens § 2, hvorefter Ministeriet bemyndiges til, naar Forholdene opfordre dertil, at udvide de sanitaire Bestemmelser i Loven til ogsaa at gjælde for den Deel af Forstæderne, som ligger udenfor